

İsa Mesih gökten nasıl indi? Gökten gerçekten indi mi?

(Did Jesus really come down from heaven?)

Konumuza giriş yapmadan önce bir şeyi kesinlikle netleştirmemiz yerinde olacaktır.

Efendimiz İsa Mesih Tanrı'nın Oğlu'dur. İsa Mesih, Tanrı'nın kendisi dışında evrendeki en büyük ve en önemli şahsiyettir. Bu kitapçığın amacı, Efendimiz İsa Mesih'i olması gerektiği onurlandırmaktır.

Ne yazık ki, Kutsal Kitabın Efendimiz İsa hakkında asıl gerçekler çoğu zaman yanlış anlaşılmaktadır. İsa'yı onurlandırmak için iyi niyetle ama yanlış yönlendirilmiş bir öğreti ve girişimle birçok kilise onun hakkında kutsal kitaba dayanmayan şeyler öğretmektedir. Bu kitapçık bu yanlış fikirleri düzeltmek için hazırlanmıştır.

Bu durum kimsenin inancını eleştirme arzusundan değil, sadece Kutsal Kitabın Tanrı'nın Oğlu İsa hakkında gerçekte ne öğrettiğini göstermek içindir. Ve Elbette bunu anladığımızda yani idrak ettiğimizde Efendimize hak ettiği övgüyü sağlayabiliriz.

Alan Hayward

Gökten Geldim

Bu kitapçığın başlığı bir soruylaması yerinde olacaktır:

İsa Mesih gökten nasıl indi? Gökten gerçekten indi mi?

Yuhanna'nın 6. Bölümünde bu soruya cevap veren bir ayet var. İsa şöyle dedi:

Yuhanna 6:38 Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim.

Ama hemen bir sonuca varmamalıyız. Bu konu görüldüğü kadar kolay değil. Anlaşılması gerekli olan ilk şey, ortaya çıkan iki farklı anlatım türü yani gerçek dil ve mecazi dil kullanımını görüyor olmamızdır. Her iki anlatım türünü de bu bölümde İsa tarafından kullanıldığına şahit oluyoruz.

Yuhanna bölümü 64. ayette: "Yine de aranızda iman etmeyenler var." dedi. Bu gerçek bir dildir. Tam olarak ne ifade etmek istemişse bunu net şekilde söylediğin anlıyoruz. Bir çocuk bile bu söylemi farklı şekilde anlamayacaktır.

Fakat diğer birçok ayet böyle değil. Örneğin 53 ve 54. ayetleri ele alalım. Burada İsa anlatımına şöyle devam etmektedir;

Yu hanna 6:53-54:İsa onlara şöyle dedi: Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz. Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim.

Bu mecazi bir dildir. Okunduğunda harfi şekilde anlaşılmaz. Bu şekilde anlamaktan daha ziyade idrak edilmesi gereken şey daha derin bir anlam taşıdığını bilmektir. Gerçek anlamını keşfetmek için dikkatlice düşünmelisiniz. Sonuç olarak, dikkatli olmazsak kolayca yanlış anlayabiliriz.

Nitekim inanmayan Yahudiler bu ve buna benzer İsa sözlerini yanlış anlamışlardır.

Yu hanna 6:52 Bunun üzerine Yahudiler, Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir? diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar.

Belki de İsa'nın yamyamlığı vaaz ettiğini düşünüyorlardı! Ne düşünmüş olurlarsa olsunlar kesin olan şey onların çok yanıltığıdır.

Peki ya "Gökten indim" cümlesi için ne demeliyiz? Bu gerçek bir anlatım mı yoksa mecazi mi?

Mecazi olabileceğini düşünmemiz için iyi bir nedenimiz var. Aynı bölümün 31. ayetinde Eski Antlaşmada "man ekmeği" olarak ifade edilen bir şeyden bahsedilmektedir. Bu Tanrı'nın bir mucize ile halkının çöldeyken yemek yemesini sağladığı bir çeşit ekmektir. 31. ayetin sözlerine bir göz atalım;

Yu hanna 6:31 Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.

Okuduğumuz üzere bu açıkça mecazi bir dildir. Bu mucizevi ekmek gökte pişirilmedi ve sonrasında da dünyaya teslim edilmedi. Gökten geldiğine dair açıklama bize, göklerin Tanrısının onu yeryüzünde yarattığını açıkça gösterir.

İnsanların hasat zamanında söyledikleri ünlü bir ilahi vardır. Koro başlar, "Çevremizdeki tüm iyi hediyeler yukarıdaki gökten gönderilir." Bu sözler doğrudan Yeni Antlaşma, Yakup 1:17 bölüm ve ayetinden alıntılanır. Bu ayette de her iyi armağanın "yukarıdan yani Baba'dan geldiğini" olduğunu söyler. Çiftçiler bu ilahiyi söylediğinde, meyve ve sebzelerinin harfi anlamıyla "yukarıdaki yani gökten" aşağı indiğini düşünmezler. Onlar sadece Tanrı'nın kendilerine hasatlarının ürününü verdiğini biliyorlar ve buna kastediyorlar.

Mecazi Dil

Kutsal Kitap insanlar hakkında olduğu kadar başka şeyler hakkında da bu tür mecazi bir dil kullanır.

Bize, "Tanrı'nın gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı" Der(Yuhanna 1: 6) Yine de John asla cennette değildi. "Tanrının Gönderdiği" ifadesi Tanrı'nın kendisine özel bir görev verdiği anlamına gelir.

Fakat bu açıklama sadece İsa'nın aslında gökten "aşağı inmesinden" bahseden ayetler için geçerli olabilir.

İsa'nın yeryüzüne gelmeden önce bir zamanlar göklerde yaşadığını öne süren bir dizi başka pasaj bulunmaktadır.

Onlardan birine bakalım:

Yuhanna 17:5 Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt.

Not- Orjinal Grekçe yazmalarda "senin yanındayken" ifadesi yoktur.

Bunun gibi ayetleri nasıl anlayabiliriz? Bunlar gerçek mi yoksa mecaz mıdır? İsa, dünya var olmadan önce gerçekten Tanrı ile göklerde yaşıyor muydu? Yoksa bu sözcükler görüldüğünden daha derin bir anlam taşıyor olabilir mi?

Bu kitapçığın amacı Kutsal Kitabın kendisini açıklamasına ve bu tür soruları bizim için cevaplamasına izin vermek amacıyla yazılmıştır.

İsa hakkında ki Üç Görüş

Kutsal kitaba inanmayan insanlar genellikle İsa'nın sıradan bir insan olduğunu söylerler. Elbette onlar bu konuda yanlış bir görüşe sahiptirler. İsa Mesih, Tanrı'nın Oğlu idi. Bu tür kişilerin bakış açısını göz önünde bulundurarak gerçekten zaman kaybetmemize hiç gerek yok.

Fakat Kutsal kitaba inanan Hristiyanlar tarafından öne sürülen üç farklı İsa perspektifini dikkate alacağız.

İlk görüş açık arayla en yaygın olanıdır. Bu, İsa'nın insan formunda Yüce Tanrı olduğu görüşüdür. Buna inanan insanlar sık sık İsa'yı "Üçlü Birlikte ki İkinci Kişi" olarak adlandırmaktadırlar. Ancak bu ifadeyle tam olarak ne anlama geldiğini anlamak onlar için de kolay değildir. Bu görüşe göre İsa yeryüzüne gelmeden önce ezelden beri göklerde yaşıyordu.

İkinci görüş ise , "Yehova'nın Şahitleri" olarak bilinen ve birkaç küçük mezhep tarafından öğretilip anlatılır. İsa'nın Tanrı olmadığını ama Tanrı tarafından uzun zaman önce yaratılmış güçlü bir melek olduğu görüşüdür. Onlar da İsa'nın yeryüzünde yaşamadan çok uzun bir süre göklerde yaşadığına inanıyorlar.

Bu görüşlerden herhangi birine sahip olan insanlar elbette kelimenin tam anlamıyla İsa'nın gökten geldiğine dair ayetleri kullanırlar.

Üçüncü görüş Mesih'te Kardeşler (Christadelphian) ve diğerleri tarafından yapılır. Bu görüşe göre İsa Dünya'da doğmadan önce kişisel bir varlık olarak gökte yaşamıyordu. Göksel, Gökten gibi kelimeleri içinde barındıran ayetlerin mecazi olarak anlaşılması gerektiğine inanılır.

Bu kitapçıkta da anlatılacak olan görüş tamda budur. Bu görüş sizi şaşırtıyorsa sizlere önerimiz lütfen sabırla okuyup üzerinde düşünmenizdir. Gerçekten de bu görüşü Kutsal kitaptan destekleyecek çok sayıda kanıt vardır.

İsa Gerçek Bir Adamdı

İsa sıradan ve günahkar bir adam değildi. Bu konuda hata yapmayalım! O gerçekten de eşsiz bir insandı ve aynı zamanda Tanrı'nın Oğlu idi. Tüm bunlarla birlikte anlamamız ve bilmemiz gereken şey gerçek anlamda kendisinin Yüce Tanrı olmadığı ancak eşsiz bir insan olduğu gerçeğidir.

İsa Mesih bedensel anlamda göğe gider gitmez insan olmayı bıraktığı anlamına da gelmemektedir. Kutsal Kitap bize onun şimdi bile bir insan olarak bilmemizi istiyor ve bunu öğretiyor. İsa ölümden dirilip göğe yükseldikten çok sonra dahi Yeni Antlaşma şöyle ifade ediyordu:

Romalılar 5:15-19 Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı. Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı. Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir. İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı. Çünkü bir adamın sözdinlemeziği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır.

1.Timoteos 2:5 Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun zamanda verilen tanıklık budur.

İsa gerçekten de bir insandır. Bu Yeni Antlaşma'nın bizlere şüphesiz öğrettiği şeydir. Şimdi bu sözlerle eski Woolwich Piskoposu Dr. Robinson'un "Tanrı'ya Dürüst" adlı kitabında, çoğu Hıristiyanın İsa'yı nasıl gördüğünü açıkladığı bir pasajda karşılaştıran:

İsa, doğup büyütülen bir insan değildi, sınırlı bir süre boyunca o bedende yer alan Tanrı'ydı. İnsan gibi görünüyordu, ama özünde yani altında olan Tanrı idi. Tıpkı Noel Baba gibi.

Birçok kilise adamı bu piskoposun bu ifadesinde ki "Noel Baba" benzetmesini bir saldırı olarak adlandırılıyor eleştirse de istediği referansını bulmaktadır. Bununla birlikte, bunun kilise öğretiminde adil bir ifade olduğu konusunda hemfikirdirler. Eğer İsa gerçekten Tanrı ya da bir zamanlar göklerde yaşayan güçlü bir melek olsaydı, o zaman asla gerçek bir insan olamazdı.

Fakat yine de insan bedeninde gelen İlahi Bir Kişi idi görüşü savunulur. Ancak Yeni Antlaşma bu görüşleri savunanlar ile aynı fikirde kesinlikle değil. Çünkü kutsal yazılar İsa'yı açıkça bir insan olarak tanımlamaktadır. Buna bağlı olarak İsa için yaygın olan bu tür görüşlerin yanlış olduğunu düşünmek için ilk nedenimiz budur.

İsa'nın Doğumu

Efendimiz İsa Mesih'in doğuşu gerçekten de güçlü bir mucizenin sonucuuydu. Annesi mükemmel karaktere sahip evlenmemiş genç bir bayandı ve bakire idi.

Durum şu şekilde gerçekleşmiştir;

Luk 1:30-35: "Ama melek ona, "Korkma Meryem" dedi, "Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. O büyük olacak, kendisine Yüceler Yücesi'nin Oğlu denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir." Meryem meleğe, "Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki" dedi. Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek.

Bu bölümde geçen sözcükleri yakından incelememiz yerinde olacaktır. Çünkü buradan öğrenilecek çok şey var.

Doğacak olan bu çocuk Meryem'in kendi oğlu olacaktı. Melek, Meryeme "İlahi bir Kişinin gelip yaşaması için birini doğuracaksın" demedi. Tam tersine şöyle dedi, "Gebe kalıp bir oğul doğuracaksın" dedi. Bu sözcüklerin açık bir şekilde anlaşılması amaçlanmıştır. Yeni bir insan yaşamının başlangıcını tarif etmektedir İlahi Bir Kişinin Dünyaya gelmesini değil.

Ayrıca, İsa Meryem'den milyonlarca yıl önce İlahi (ruhsal) bir varlık olsaydı, gerçek anlamda onun nasıl gerçek oğlu olabilirdi ki? Yeni antlaşma boyunca Meryem'in onun annesi olduğu belirtilir. Asla bir koruyucu anne olarak adlandırılmamıştır.

Öte yandan daha sonra İsa'nın annesiyle evlenen adam Yusuf için babası denilse de, aşağıda yer aldığı şekliyle gerçekler hakkında hiçbir kuşumuz kalmamaktadır.

Luk 3:23 İsa görevine başladığı zaman otuz yaşlarındaydı. Yusuf'un oğlu olduğu sanılıyordu.

Dolayısıyla İsa, Meryem'in oğlu gibi davranan İlahi bir kişi değil, gerçekten Meryem'in oğluydu. Çocukların yaptığı gibi, annesinin peşinden giden biri idi. İsa'yı gerçekten bir insan yapan şeyde buydu. Gerçek insanlar doğmadan önce göklerde yaşamazlar ve bu İsa içinde de öyle olmadı. Mucizevi doğumu, bir insan olarak varlığının başlangıcıydı. İnsan doğası zayıftır ve cazibeler ile doludur. Daha sonra göreceğimiz şey İsa'nın, insan doğasının zayıflığını annesinden miras aldığı gerçeğidir.

Ama anlatacaklarımız bu hikayenin sadece yarısıdır. Melek, Meryem oğlunun da Tanrı'nın Oğlu olacağını açıkça söylemiştir;

Luka 1:35 Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek.

İsa aynı zamanda diğer ebeveynlerden de birçok şeyi miras aldı. Tanrı babasıydı ve Tanrı'dan her zaman iyi olanı yapma arzusunu miras almıştı. İnsan doğasının zayıflığının üstesinden gelmesine ayrıca ayartma ile savaşmasına ve zafer kazanmasına yardımcı olan da buydu.

İsa'nın Çocukluğu

Kutsal yazılarda İsa'nın çocukluğu hakkında az bilgi vardır. Ancak bize öğretilen şey son derece önemlidir. Luka şöyle büyüdüğünü ifade etmektedir:

Luka 2:52 İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

İsa'nın Tanrı olduğuna inananlar bu ayet karşısında gerçekten de şaşırırlar. Tanrı nasıl daha bilgelikte büyüyebilir?

Bu fikir gerçekten de makul değildir. Açıkçası Luka, çocuk olan İsa'nın bedeninde bir süre kadar yaşayan kişinin Tanrı olduğuna inanmadı. Peki ya çocuk İsa'nın bedeninde yaşayan güçlü bir melek olduğu fikrine ne demeli? Bu gerçekten de daha iyi değil. Böyle bir melek dünyaya gelmeden çok önce mükemmel olmalıydı zaten. Bir çocuğun bedenindeki bir melek "bilgelikte gelişiyor ve ... Tanrı beğenisini kazanıyor" olamazdı.

Hayır, bu ayette gerçek bir çocuğun büyüdüğü anlatılmaktadır. Boyda geliyordu ve Bilgeligi artıyordu. Ve karakteri ve kişiliği o kadar iyi olgunlaşmıştı ki Babası ondan çok hoşnut olmuştu.

Günaha Karşı Zaferi

Profesyonel boksörler veya güreşçilerin bazen müsabakadan önce bir araya geldiği ve bir pazarlık yaptığı söylentileri dolaşır. Birbirlerine zarar vermemeyi kabul edeceklerini ancak kalabalık seyirci uğruna müsabakanın sıkı bir mücadele içerisinde geçmiş gibi gösterecekleri konusunda da anlaşılır. Hatta bu mücadeleyi kimin kazanacağına dair bile karar verebiliyorlar ve elbette ödül olarak verilecek parayı paylaşmayı kabul edebiliyorlar.

Bu tür bir aldatmaca için bir tanımlama vardır Buna "sahtekarlık" denir.

Şimdi Efendimiz İsa Mesih İncil'de benliğine karşı muazzam bir savaş verdiğini okuyoruz ve gerçekten de böyle tanımlanıyor. Her gün günaha karşı mücadele etti ve her defasında da kazandı. Hepimiz sanırım ayartılmanın ne olduğunu biliyoruz. İsa'nın gerçek bir insan olduğunu kavradığımızda o zaman nasıl bir mücadele verdiğini de anlayabiliriz.

Ama eğer İsa bir insan bedeninde ki Tanrı/melek olsaydı o zaman bu gerçek bir mücadele olmayacaktı. Yalnızca bir "gerçekliği olmayan bir sahte bir mücadele" olurdu. Çünkü Tanrının bizim gibi ayartılma ihtimali yoktur. Yeni antlaşma der ki,

Yakup 1:13 Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz. Yine kutsal yazılar bize İsa hakkında şöyle söyler:

İbraniler 4:15 Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir.

Ve yine bir ara İsa günaha karşı savaşırken;

Luka 22:41 Baba, senin isteğine uygunsa, bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim değil, senin istediğin olsun. Demiştir!

Görünüşe göre İsa'nın savaşması ve alt etmesi gereken kendi iradesi/benliği vardı bu şekilde ancak Tanrı'nın iradesini/isteğini yerine getirilebilirdi. Eğer gerçekten kendisini insan olarak anlıyorsak o zaman bu ayeti gerçek anlamıyla da idrak edebiliriz. Fakat İsa'nın gerçekten Tanrı mı yoksa insan formunda bir melek olması konusu hiç mantıklı değil ve kutsal yazılarla uyumlu değil.

İsa Nasıl Mükemmel Oldu

Bir şeyin mükemmel olmaktan daha az seviyede olabileceği çok farklı iki yol vardır. Aralarındaki farkı takdir etmek önemlidir.

Yıkılmaya neredeyse yüz tutmuş eski bir ev mükemmel değildir. Binanın dökük gözükmesi sebebiyle böyle düşünülebilir ama konuyla ilgili çok fazla yanlış anlaşılmanın da var olduğunu söylelemeliyiz.

Mesela sadece yarısı inşa edilmiş yeni bir ev de mükemmel değildir. Ama bu farklı bir durumdur çünkü yarısına kadar inşa edilmiş evde yanlış yada herhangi bir sorun yoktur.

Yapıldığı yani inşa edildiği haline kadar gayet iyidir. Ancak anlaşılması gereken sadece henüz tamamlanmadığıdır.

Şimdi İsa ilk anlamda asla kusurlu değildi. Alsa günah işlemedi ve kendisiyle ilgili bir kusurun olmadığını da kesin bir dille söyleyebiliriz. Bir defa bile günah işlemedi. Onunla ilgili hiçbir yanlışlık olmadı.

Bununla birlikte, yetkinliği tamamlanana tamamlanana kadar inşa edilen bir ev gibi yavaş yavaş geliyordu ve geliştirilmesi gerekiyordu. Bu anlamda kutsal kitap Kitap alıntılarının da gösterdiği gibi mükemmel olması gerekiyordu:

İbr 5:8-9 Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi. Yetkin kılınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu.

İbraniler 2:10 Birçok oğulu yüceliğe erştirirken onların kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendi aracılığıyla var eden Tanrı'ya uygun düşüyordu.

Bir kez daha bu konuyla ilgili popüler fikirlerin ciddi bir şekilde yanlış olduğunu ve İsa'nın bir insan bedeninde İlahi Varlık olmadığı açıktır.

Böyle bir kişinin "çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendiği iddasını" hayal edebiliyor musunuz? Böyle İlahi (Tanrı/Melek) Bir Kişinin "acı çekerek mükemmelleştirdiğini" düşünebiliyor musunuz? Tabii ki hayır! Burada mükemmel bir karakter ve geliştikçe üzerine koyup gelişen gerçek bir insana dair hakikatler var.

İsa Mesih, Tanrı'nın Kendisi ya da rütbesi yüksek bir melek olsaydı o zaman bu dünyaya gelmeden çok önce zaten mükemmel olmuş olması gerekirdi. Ama İsa Mesih böyle değildi bu ona dair gerçekler değil. Kutsal yazılarda bize açıklanan ve iletilen şey İsa, yeryüzündeki acılarıyla mükemmel hale gelip yetkin kılındığıdır.

Çarmıhta ki Ölümü

Efendimiz İsa'nın ölümü ve doğası hakkında fazlasıyla olağandışı görüşlere sahip olanlara bir başka sorunlar da sunmaktadır.

Kutsal kitap bizlere açıkça şöyle ifade eder:

Tanrı ölümsüzdür ve ölmez. Daniel 12:7, 1.Timoteos 6:15 ve Melekler de ölümsüzdür (Matta 22:30.)

Elbette ki herkesin bildiği gibi, İsa Mesih çarmıhta ölmüştür. Ve buna rağmen bazı insanlar buna bir cevapları olduğunu düşünüp şöyle izahat getirirler "Evet, ama onun sadece bedeni öldü yani bedeninin içindeki ruh ölmedi" derler.

Ancak bu kesinlikle doğru değildir. Kutsal Kitap ölenin yalnızca İsa'nın bedeni olmadığını açıkça ifade ediyor ve bize, Yeşaya 53:12 "Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı" der.

Dahası, Kutsal Kitap bize İsa'nın da bizim kadar ölümden korktuğunu göstermektedir. Ölüm, korkutucu bir çiledir.

İbraniler 5:7 Mesih, yeryüzünde olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti, yakardı ve Tanrı korkusu nedeniyle işitildi.

Bu aynı zamanda İsa'nın ne Tanrı ne de insan formunda bir melek olmadığını çok güçlü bir kanıtıdır. Yani böyle bir varlık geçici insan bedenini kaybetme düşüncesinde büyük bir sıkıntı yaşar mı? Tabi ki hayır!

Elbette, sadece ölmek üzere olan gerçek bir insan ölüm hakkında böyle hissedebilirdi.

İsa neden Tanrı'nın Sağındadır?

İsa Mesih Tanrı'nın sağında oturmaktadır(Mezmur 110: 1; İbraniler 1:13). Bu sözlerle ve çeşitli şekillerde Kutsal Kitap bize İsa'nın ne kadar büyük olduğunu ifade etmektedir. O, tüm yaratılıştaki ikinci en büyük, en yüce kişidir ve yalnızca Tanrı, kendisinden her yönden üstün ve yücedir.

Şimdi şöyle sorabiliriz "Neden İsa Mesih? İsa neden bu kadar yüce ve üstün? Tanrı ona neden bu kadar yüksek bir makamda yer verdi?"

İsa'nın Tanrı ya da melek olduğuna inananlar basit bir cevaba sahiptir. "Çünkü her zaman harikaydı. Yeryüzüne gelmeden önce göklerde büyük bir Ruhsal varlıktı. Daha sonra ait olduğu yere geri döndü. Geldiği yüksek konuma geri döndü.

Fakat bu Kutsal yazıların öğretisi ve cevabı değildir. Kutsal Kitap İsa'nın yeryüzündeki yaşamından sonra yüceltildiğini yükseltildiğini söylemektedir. İşte tamda o zaman İsa Mesih yükseltildi ve yüceltilmiş diyor! Çünkü Tanrı onu mükemmel ve yüceliğine getirdi. Ve kutsal yazılar bize Tanrı'nın onu üstün kıldığını, çünkü yeryüzünde yaptıklarıyla bunu hak ettiğini öğretmektedir.

İbraniler 2:9 Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olan İsa'yı, Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz.

Mezmur 91:14: Beni sevdiği için (İsa için söyleniyor) Onu kurtaracağım diyor RAB, Beni iyi tanıdığı için Ona kale olacağım.

Mezmur 45:7 (İsa için söyleniyor)Doğruluğu sever, kötülükten nefret edersin. Bunun için Tanrı, senin Tanrının Seni sevinç yağıyla arkadaşlarından daha çok meshetti.

Filipililer 2:7,9 Çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı.... Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağışladı.

Elbette bu ve bunun gibi kutsal yazılardan gelen açık kanıtlar İsa'nın gerçek bir insan olduğuna dair kesin delillerdir. Gerçek bir insan ama yine de çok özel bir insan. Denenmeleri ve ayartmaları tamamen fethedip Zafer tacını alan tek insan odur. Bu nedenle şimdi Tanrı'nın sağında durmaktadır.

Tanrı'nın Bakış açısından görebilmek

Kitapçığımızın 1. ve 2. sayfalarda İsa'nın "Gökten geldim" ifadelerini incelemiştik. Tanrı'nın Kutsal yazılarda ifade ettiği sözlerini hatırlayarak, "Çevremizdeki tüm iyi armağanlar göklerden gelir" demekle ne anlatılmak istendiğini anlayabiliriz. İsa'nın bu sözlerinin kelimenin tam anlamıyla yani harfi değil kolayca mecazi olabileceğini görmüştük. Şimdi daha kesin bir sonuçlara ulaşabiliriz.

İncelediğimiz tüm açık ve net öğretilerin ışığında İsa'nın gerçek bir insan olduğundan eminiz. Öyle ki, "gökten inmek" ifadesi hakkındaki sözleri basitçe mecazi bir anlatımdır. Açıkçası, İsa'nın yaşamının göklerin Tanrısının gücüyle yeryüzünde başladığını yani annesi Meryem üzerinde güçlü bir mucize ile yaşamını sağladığını anlıyoruz.

Bu hala bazı şaşırtıcı ayetler bırakıyor. Örneğin, İsa Mesih'in 17: 5'teki sözlerine de bakmamızda fayda vardır. İsa burada "dünya var olmadan önce Tanrı ile sahip olduğu yüceliğini" ve buna benzer şeyleri ifade etmektedir. Bunları nasıl anlayabiliriz? Benzer ifadelerin bulunduğu Kutsal kitap pasajlarında kullanılan bu dil türü mecazi olabilir mi?

Evet, gerçekten de öyledir. Ancak bu sözlerin gerçek anlamını anlamak için Tanrı'nın bakış açısıyla bir şeyleri görmek için özenle ve dikkatli davranmalıyız. Tanrı ile bizim aramızda birçok yönden fark vardır. Bizi Tanrı'dan ayrılan en önemli niteliklerden birisi bizim geleceği bilemeyecek olmamızdır. Belki sadece yarın ne olacağını tahmin edebiliriz. Fakat Tanrı böyle değildir ve geleceği öngörür yani bilir. Bu yüzden Kutsal Kitap peygamberlikleri yani ön bildirimleri her zaman gerçekleşir.

Pavlus bu gerçeği Romalılar 4:17'de bu konuya ilişkin yazmıştı. Tanrı'nın İbrahim'e Yaratılış bölümünde "Seni birçok ulusun babası yaptım" demiş olmasına dikkat çekti.

Not: "Yapacağım değil" değil, "Yaptım" ifadesi dikkat edilmesi gereken bir noktadır. İbrahim'in zamanında kendisinin sadece bir çocuğu vardı. Fakat Tanrı bir şey vaat ettiğinde ve bunu dile getirdiğinde o söz olmuş gibi kesin bir anlam taşır yani kesindir.

Bir insan bir söz verdiğiğinde normalde "Ben böyle yaparım" der. Fakat Tanrı, peygamberleri aracılığıyla, sık sık geleceğe ilişkin, "Ben böyle yaptım" diyerek ifade eder. Onun vaadi, olmuş gibi anlaşılır ve kabul edilir. Romalıların ikinci yarısında 4:17 Pavlus'ta aynı dersi ve anlamı çıkarmıştır. Yani Tanrı'nın "henüz gerçekleşmemiş vaat yada söylemlerinin varmış yada olmuş gibi ifade ettiğine dikkat çekmişti.

Gelecek Tanrı için gerçektir.

Elçi Pavlus'tan biraz yardım alarak önemli bir ilke oluşturduk. Bizim için sadece geçmiş ve şimdiki gerçektir. Gelecek gözlerimizden saklanmıştır.

Fakat Tanrı farklıdır. Geleceği tamamen görebilir. Gelecek Tanrı'ya, şimdiki insanlara olduğu kadar gerçektir. Sonuç olarak, Tanrı gelecekte zaten olmuş gibi konuşabilir.

Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın bunu yaptığı birçok yer vardır. Bunlar üçü şöyledir:

RAB bana şöyle seslendi:

Ana rahminde sana biçim vermeden önce tanıdım seni.Doğmadan önce seni ayırdım,Uluslara peygamber atadım.

(Yeremya 1:4-5)

Yani Tanrı Yeremya'yı doğmadan önce biliyordu. Açıkçası, bu mecazi bir dildir. Bu, Yeremya'nın doğumundan önce gerçekten var olduğu anlamına gelmez. Bu, Tanrı'nın geleceğe bakıp Yeremya'yı doğmadan bilebileceği anlamına gelmektedir. Başka bir şekilde ifade etmek gerekirse, Yeremya doğmadan önce Tanrı'nın zihninde zaten vardı.

O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi önceden belirledi.(Efesliler 1:4-5)

Yani sadece Yeremya değildi.Tanrı, doğmadan önce kilisesinin üyelerini de tanıyordu! Bu da Tanrı'nın geleceğe dair bilgisine dayanan mecazi bir dildir. Bu alıntının ikinci cümlesinde Pavlus, gerçekten ne demek istediğini, kelimenin tam anlamıyla söyledi:

Tanrı bizi kendisine getireceğini zaten ön görmüştü.

O (İsa) Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı.(1.Petrus 1:20)

İngilizce elimizdeki kelime "prognoz" . Bu alıntıda "kader" kelimesi ilginçtir. Yunanca "önceden bilinen" kelimesinin çevirisidir. Bu Yunanca kelimenin bir biçimidir.

Prognoz çoğunlukla doktorlar tarafından kullanılan bir kelimedir. Yunanca karşılığı gibi, ileri yönde bilgi anlamına gelir. Örneğin, Bir doktor, Bu adamın mide kanseri var der. Ancak Prognozum ifadesi ise kanamanın devam edeceği ve bir ay içinde öleceği yönünde görüş bildirebilir.

Doktorlar elbette hata yapabilir. Hava tahminleri gibi prognozlarının da sıklıkla yanlış olduğunu kabul ediyorlar. Ama Tanrı farklıdır. Gerçekten o geleceği bilir. Tanrı'nın prognozu (ön görüşü) net şekilde yanılmaz şekilde kesindir.

O halde, yukarıdaki alıntıdaki ayet bize, Tanrı'nın dünyayı yaratmadan önce İsa hakkında her şeyi bildiğini söyler. Bu sadece beklediğimiz şeydir. Önceki alıntıda ise, Tanrı'nın Dünyanın başlangıcı öncesinde İmanlılar hakkında her şeyi bildiğini gördük...

Yeremya,ilk kiliseler, Efendimiz İsa,hepsi oradaydı,Tanrının tasarısında yani zihnindeydi zamanın başlangıcından beri...

Bu yüzden İsa'nın şunu demiş olması şaşırtıcı değildir:

Baba, dünya var olmadan önce benim sende olan sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt.(Yuhanna 17:5)

Şimdi bunu diyerek ne kast ettiğini biliyoruz.

Harika Tasarımcı Tanrı

İnsanlar önemli bir şey yapmaya niyetlenince bir plan oluşturarak başlarlar.

Bir ordu komutanı atağa geçmeden önce savaş planı hazırlar ve bunu generallerine iletir. Herhangi bir büyük yapı inşa edilmeden önce, mimar onun planını çizmekle meşguldür.

İnsanların planları genelde hiçbir seye denk gelmez. Düşman sürpriz bir hamle yapabilir ve generallerin saldırıya başlamasını imkansız hale getirebilir. Müşterinin parası tükenebilir ve mimara çizimini yırtmasını söyleyebilir.

Fakat hiçbir sey Tanrı'yı bu dünya için olan tasarısını gerçekleştirmekten durduramaz. Gördüğümüz gibi, daha eylemlerine geçmeden tasarıları hakkında tamamlanmışçasına konuşmaktadır.

Eski Antlaşmada Tanrının tasarıları için bir tanımlama vardır. Tanrının bilgeliği diye adlandırılır. Yeni Kutsal Kitap sözlüğünde, Eski Antlaşmada geçen bilgeliğin, Tanrı'nın zihninde olması gereken tasarısını karşı konulamaz bir şekilde yerine getirdiği yetisi olarak temsil edildiğini ifade ediyor.

Bu güzel bir tanımdır ve devamındaki Eski Antlaşmada yer alan pasajına çok iyi bir şekilde uymaktadır;

Özdeyişler 8:1 Bilgelik çağırıyor,
Akıl sesini yükseltiyor.

Özdeyişler 8:23 Rab yaratma işine başladığında beni(bilgelik) yarattı (ortaya çıkardı). Dünya var olmadan önce, başlangıçta, öncesizlikte yerimi aldım.

Diğer bir deyişle, Tanrı bu eylemlerine geçmeden önce, tasarısını hazırlamıştı. (İbranilerin anlayışına dayanan bilgelik)

Kutsal kitabın Tanrısı olmasa da bir tanrıya veya tanrılara inanmış olan Yunanlılar ona(plan) farklı bir isim verdiler. Onu Tanrının "Sözü" diye adlandırdılar. Aynı Kutsal Kitap Sözlüğü, Grekçedeki "söz" kelimesinin Tanrının planı ve Tanrının yaratma gücü anlamlarına geldiğini açıkça ifade etmektedir.

Bu yardım edici bir etken çünkü bize Yuhanna İncil'inin ilk bölümünü anlamamızı sağlar. Yuhanna, Yunanlıların Tanrının sözü ve İbranilerin Tanrının Bilgeliği düşüncelerini birleştirmiş gibi gözüküyor. Yuhanna İncili "Başlangıçta söz vardı" diye başlar.

Bazı insanlar bu pasajdan bir anlam çıkaramaz. Diğerleri ise bir çıkarımda bulunabileceklerini düşünür fakat yanlış anlamalara saparlar. Çünkü sözün yaşayan bir varlık olduğunu düşünürler(Bu yüzden çevirmenler bu pasajda yer alan söz kelimesini İngilizce "he" olarak alırlar ve "he" diye çevirirler ancak "it" yani o şekilde olmalıdır ve doğru çevirisi de böyle olmalıdır.

Şimdi eğer Tanrının Sözü yerine Tanrının Vaadini, tasarısını yahut planını düşünürsek ve "he" yerine "it" kullanırsak Yuhanna 1'den şunu kesin şekilde öğreniriz:

Başlangıçta plan(tasarı)vardı, Tasarı(Plan)Tanrı ile birlikteydi ve tasarı Tanrı idi. O başlangıçta Tanrı'yıydı. Her şey onun aracılığıyla yaratıldı, var olan hiçbir şey onsuz olmadı. Yaşam ondaydı ve yaşam insanların ışığıydı...Ve Plan(tasarı) ete kemiğe büründü ve aramızda yaşadı ; O'nun yüceliğini Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük.(Yuhanna 1:1-14)

Yuhannanın bu sözleri Kutsal Kitabın öğretisini güzel bir şekilde özetliyor. İsa başlangıçtan beri vardı ama bir kişi olarak değil. O Tanrının zihninde büyük bir tasarı olarak vardı. O Beytlehem'de doğana kadar yaşayan ve var olan bir kişi değildi. Ancak sonra, Yuhanna'nın deyişyle "Plan (tasarı)etleştirdi (gerçekleşti/görülür hale geldi).

İsa'yı Onurlandırmak

Şimdi Kutsal kitabın İsa hakkında gerçekte ne öğrettiğini gördüğümüze göre, belki de daha önce hiç yapmadığımız gibi onu onurlandırmaya başlayabiliriz. Eğer araştırmamız ve muhakeme ettiğimiz şeyler hakkında tekrar düşünürseniz, neden böyle olması gerektiğini bir kez daha anlayabilirsiniz.

Kutsal yazılarda iki tür dil olduğunu gördük. Gerçek bir anlatım türü vardır, bu da tam olarak ifade edildiği şekliyle anlaşılmalıdır. Ve elbette daha derin bir anlam taşıyan mecazi bir anlatım türü vardır. İsa gökten indiğini söylediğinde, asla reel anlamda gökten indiğini söylememiştir. Yani bu tür ifadeleri harfi anlamda alınamaz ancak mecazi bir anlatım şeklidir.

Çünkü Tanrı geleceğe dair ön gördüğü her şeyi aynı zamanda bilir. Yüce Tanrımız bir şey yapmaya karar verdiğinde o şey mükemmel ve iyidir. Böylece, O dünyayı yaratmadan

önce Tasarısı, amacı, planı hazırды. İsa bu tasarının başlangıcı ve tasarının en önemli parçasıydı.

İsa'nın takipçileri de tasarının içindeydi. Hem onlar hem de Efendileri, dünyanın yaratılmasından önce varmış gibi ifade edilir. Ama biliyoruz ki Ne İsa Mesih ne de onlar dünya var olmasın önce gerçek anlamda varlık olarak yahut ruhsal varlık olarak yoktular. Planının bir parçası olarak yalnızca Tanrı'nın zihninde var vardılar. Bu mecazi anlamda, hepsi yaratılışın başından beri göklerde vardı.

Ve İsa Mesih'in gerçek yaşamı sadece Beytullahim'de doğduğunda başladı. Doğumu bir mucize ile gerçekleştirdi. Tanrı ona baba oldu ve annesi ise harfi anlamda Bakire Meryem idi. Bu yüzden gerçek bir insandı. Bu, onun diğer insanlarla benzer olduğunu dolayısıyla günah işlemek için mücadele ettiğini gerçekten acılar çektiği anlamına geliyordu.

Ama ayartmaları tamamen bertaraf ederek Zafer kazandı. Günahsız bir hayat sürdü ve mükemmel bir karakter geliştirdi. Bu nedenle de Tanrı onu ölümden tutmadı ve dirilterek yetkinleştirdi ödüllendirdi! Bu suretle de Tanrı kendisinden sonra evrendeki en yüce kişi olarak İsa'yı saydı ve taçlandırdı.

Eğer Tanrı İsa'yı bu şekilde onurlandırmışsa, bizlerde hem İsa'yı ve Tanrı'yı onurlandırmalıyız! Tanrı'nın onurlandırdığı sebep ne ise aynı şekilde bizlerde yüceltmeliyiz. Başımızı göğe kaldırıp Tanrı'ya şöyle dua edebiliriz;

"Göklerde ki Babamız, tıpkı Oğlun İsa Mesih gibi günaha karşı nasıl mücadele etmeye çalışıyorsam O da günaha karşı savaşmak zorunda kaldı. Bu nedenle kendisi bizim neler hissettiğimizi biliyor ve ben sık sık kaybederken Oğlun günaha karşı mücadele ettiği her savaşı kazandı. Tanrım, onun büyük zaferine hayran kaldım ve bu örneğini keşke daha mükemmel şekilde takip edebilsem. Ama ben zayıfım. Tanrım, lütfen bana acı ve bana yardım et. Daha çok İsa Mesih gibi olmama yardım eder misin? O'nu takip etmek ve tüm gücümü verebilmem için bana yardım eder misin? Onu daha çok sevmeme, daha çok onurlandırmama ve ona daha çok itaat etmeme yardım eder misin? Yüce Tanrım, İsa Mesih bu acı deneyimleri ve ölümü tadarak her şeyi gerçekten deneyimlemiş zaferi kazanmış geçmiştir. Beni anladığını biliyorum ve beni duyacağını biliyorum Tanrım ve yardımın için sana yalvarıyorum için İsa Mesih'in adı ve aracılığıyla dua ediyorum".

Alan Hayward, 1975